Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
2024-2029

ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΕΓΚΡΙΘΗΚΑΝ

P10_TA(2025)0258

Αντιμετώπιση της διακρατικής καταστολής κατά των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Νοεμβρίου 2025 σχετικά με την αντιμετώπιση της διακρατικής καταστολής κατά των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (2025/2048(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

– έχοντας υπόψη τη διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και το ψήφισμα του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, της 4ης Απριλίου 2025, με τίτλο «Human rights defenders and new and emerging technologies: protecting human rights defenders, including women human rights defenders, in the digital age» (Υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και νέες και αναδυόμενες τεχνολογίες: η προστασία των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των υπερασπιστριών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στην ψηφιακή εποχή),

– έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ιδίως τα άρθρα 3 και 21,

– έχοντας υπόψη τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

– έχοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ για τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που εγκρίθηκαν τον Ιούνιο του 2004, και το ψήφισμά του της 16ης Μαρτίου 2023 σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ για τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων[1],

– έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου για τις προτεραιότητες της ΕΕ στα φόρουμ του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα

[1] ΕΕ C, C/2023/409, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

δικαιώματα το 2025, της 27ης Ιανουαρίου 2025,

– έχοντας υπόψη το σχέδιο δράσης της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία 2020-2024, που παρατάθηκε έως το 2027,

– έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2022/2065 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 2022, σχετικά με την ενιαία αγορά ψηφιακών υπηρεσιών και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/31/ΕΚ (πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες)[2] ,

– έχοντας υπόψη την οδηγία (ΕΕ) 2024/1760 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2024, για την εταιρική δέουσα επιμέλεια όσον αφορά τη βιωσιμότητα, και για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1937 και του κανονισμού (ΕΕ) 2023/2859[3],

– έχοντας υπόψη την ετήσια έκθεση της Επιτροπής του 2024 για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία στον κόσμο της Ύπατης Εκπροσώπου της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας,

– έχοντας υπόψη την έκθεση της διερεύνησης εικαζόμενων παραβάσεων και περιστατικών κακοδιοίκησης κατά την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης σε σχέση με τη χρήση του λογισμικού Pegasus και αντίστοιχου κατασκοπευτικού λογισμικού παρακολούθησης,

– έχοντας υπόψη τη δήλωση των ηγετών της G7 για τη διακρατική καταστολή, της 17ης Ιουνίου 2025, και τον πολυμερή διάλογο της G7 για τη διακρατική καταστολή που πραγματοποιήθηκε τον Φεβρουάριο του 2025,

– έχοντας υπόψη τη μελέτη της Γενικής Διεύθυνσης Εξωτερικών Πολιτικών της Ένωσης, του Ιουνίου 2025, με θέμα «Διακρατική καταστολή κατά των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων: Οι επιπτώσεις στον χώρο της κοινωνίας των πολιτών και η ευθύνη των κρατών υποδοχής»,

– έχοντας υπόψη το άρθρο 55 του Κανονισμού του,

– έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων (A10-0206/2025),

A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η διακρατική καταστολή είναι ένα επαρκώς

---

[2] ΕΕ L 277 της 27.10.2022, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

[3] ΕΕ L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.

τεκμηριωμένο φαινόμενο, που εγγράφεται σε ένα παγκόσμιο πλαίσιο επιδείνωσης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συρρίκνωσης του χώρου της κοινωνίας των πολιτών και αυξανόμενης επικράτησης ολοένα και πιο καταπιεστικών και διεκδικητικών αυταρχικών καθεστώτων·

Β. λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν υπάρχει καθολικά αποδεκτός ορισμός της διακρατικής καταστολής και ότι τα επίσημα δεδομένα είναι περιορισμένα, γεγονός που αποτελεί εμπόδιο για την καταπολέμηση του φαινομένου αυτού· λαμβάνοντας υπόψη ότι σύμφωνα με τον οργανισμό Freedom House, την περίοδο 2014-2024, πάνω από το 25 % των κυβερνήσεων παγκοσμίως είχαν εμπλακεί σε διακρατική καταστολή, ενώ σημειώθηκαν 1 219 άμεσα, φυσικά περιστατικά σε 103 χώρες στόχους· λαμβάνοντας υπόψη ότι 10 καθεστώτα αντιπροσωπεύουν σχεδόν το 80 % όλων των υποθέσεων διακρατικής καταστολής, και συγκεκριμένα η Κίνα, η Τουρκία, το Τατζικιστάν, η Ρωσία, η Αίγυπτος, η Καμπότζη, το Τουρκμενιστάν, το Ουζμπεκιστάν, το Ιράν και η Λευκορωσία· λαμβάνοντας υπόψη ότι χώρες σε άλλες περιοχές, όπως η Κούβα, η Νικαράγουα και η Βενεζουέλα στη Λατινική Αμερική, η Σαουδική Αραβία στον Κόλπο και η Ερυθραία στην Αφρική έχουν επίσης καταχωριστεί ως δράστες διακρατικής καταστολής·

Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι στη Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ορίζονται ως άτομα ή ομάδες που ενεργούν για να προωθήσουν, να προστατεύσουν ή να επιδιώξουν την προστασία και την πραγμάτωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, με ειρηνικά μέσα·

Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι βασικοί σύμμαχοι της ΕΕ για την προάσπιση και την προαγωγή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, καθώς και για την καταγγελία σχετικών παραβιάσεων· λαμβάνοντας υπόψη ότι η υλοποίηση των κατευθυντηρίων γραμμών της ΕΕ για τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των σχετικών δεσμεύσεων παραμένει ανομοιογενής·

Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων παγκοσμίως διατρέχουν τον κίνδυνο διακρατικής καταστολής, δεδομένου ότι ο αριθμός σχετικών περιστατικών που έχουν καταγραφεί τα τελευταία χρόνια συνεχώς αυξάνεται· λαμβάνοντας υπόψη ότι πολλά περιστατικά εξακολουθούν να μην καταγράφονται λόγω φόβου για περαιτέρω αντίποινα·

ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η διακρατική καταστολή συχνά υπονομεύει την ασφάλεια, την κυριαρχία και την έννομη τάξη των κρατών υποδοχής και θέτει συστημικές απειλές για τον χώρο της κοινωνίας

των πολιτών, τους δημοκρατικούς θεσμούς και το κράτος δικαίου τόσο σε διεθνές επίπεδο όσο και εντός του οικείου κράτους, όπως καταδεικνύεται από εκθέσεις των υπηρεσιών πληροφοριών των κρατών μελών και των χωρών που συμμερίζονται τις ίδιες απόψεις·

Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, παρά την αυξανόμενη ευαισθητοποίηση σχετικά με την ύπαρξη και την κλίμακα της διακρατικής καταστολής, οι αντιδράσεις στο πλαίσιο της εξωτερικής και εσωτερικής πολιτικής της ΕΕ στη διακρατική καταστολή παραμένουν περιορισμένες και κατακερματισμένες, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ένα ανησυχητικό κενό στην προστασία των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διατρέχουν κίνδυνο·

Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι νέες τεχνολογίες, ιδίως το κατασκοπευτικό λογισμικό όπως το Pegasus, αποτελούν βασικό εργαλείο της σύγχρονης διακρατικής καταστολής, το οποίο χρησιμοποιούν οι κυβερνήσεις για να κατασκοπεύουν και να παρακολουθούν τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·

Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και άλλες ψηφιακές πλατφόρμες παρέχουν ένα ευνοϊκό περιβάλλον για τη διακρατική καταστολή, μεταξύ άλλων με τη μορφή επιθέσεων παραβίασης ασφαλείας, διαδικτυακής παρενόχλησης, εκφοβισμού και δυσφήμισης και εκστρατειών παραπληροφόρησης, οι οποίες είναι βαθιά αλληλένδετες με παραδοσιακές μεθόδους διακρατικής καταστολής κατά υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·

Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ψηφιακή διακρατική καταστολή εκμεταλλεύεται όλο και περισσότερο τον διττό χαρακτήρα των διαδικτυακών τεχνολογιών, συμπεριλαμβανομένων των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και των ψηφιακών πλατφορμών, οι οποίες χρησιμεύουν ως βασικοί δημόσιοι χώροι για τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τους δημοσιογράφους, τους δικηγόρους, τους μπλόγκερ και άλλες ανεξάρτητες φωνές για να αποκαλύπτουν καταχρήσεις και να υπερασπίζονται τις θεμελιώδεις ελευθερίες· λαμβάνοντας υπόψη ότι αυταρχικοί φορείς επιδιώκουν να κατακλύσουν, να παρακολουθήσουν, να χειραγωγήσουν ή να φιμώσουν τις πλατφόρμες αυτές μέσω παρενόχλησης, παραπληροφόρησης και παρακολούθησης· λαμβάνοντας υπόψη ότι ορισμένες εταιρείες τεχνολογίας έχουν κατά καιρούς διαδραματίσει παθητικό ή ακόμη και ενεργό ρόλο στη διευκόλυνση της ψηφιακής καταστολής και, ως εκ τούτου, καθίστανται σημαντικοί παράγοντες διευκόλυνσης της διακρατικής καταστολής·

ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι απαιτείται αυξημένη διαφάνεια όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο οι εταιρείες τεχνολογίας ανταποκρίνονται στα κυβερνητικά αιτήματα αφαίρεσης περιεχομένου ή πρόσβασης σε πληροφορίες για τους χρήστες·

ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι εξόριστες γυναίκες και οι γυναίκες της διασποράς που είναι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αντιμετωπίζουν μορφές διακρατικής καταστολής με έμφυλη διάσταση, όπως έμφυλη παρενόχληση, κακοποίηση και εκφοβισμό που οδηγούν σε στιγματισμό και κοινωνική απομόνωση· λαμβάνοντας υπόψη ότι η ψηφιακή διακρατική καταστολή με έμφυλη διάσταση προκύπτει όταν κρατικοί και συνδεδεμένοι με το κράτος φορείς αναπτύσσουν ψηφιακές τεχνολογίες και χρησιμοποιούν σαν όπλο το φύλο και τον μισογυνισμό ως εργαλεία καταστολής κατά των γυναικών υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διαμένουν εκτός των χωρών καταγωγής τους·

ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο πλήρης σεβασμός των εναρμονισμένων νομικών πλαισίων για τα ανθρώπινα δικαιώματα και ένα ασφαλές νομικό καθεστώς σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο μειώνουν την έκθεση των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη διακρατική καταστολή·

Διακρατική καταστολή σε βάρος υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων: ανερχόμενες τάσεις και απειλές

1. προτείνει να οριστεί η διακρατική καταστολή ως επιθέσεις και απειλές από κράτη, συμπεριλαμβανομένων αυταρχικών καθεστώτων και των συμμάχων τους, που αποσκοπούν στην υπεράσπιση και προώθηση των συμφερόντων τους μέσω της προσέγγισης πέραν των εθνικών συνόρων με στόχο τον εξαναγκασμό, τον έλεγχο ή τη φίμωση αντιφρονούντων, πολιτικών αντιπάλων, δημοσιογράφων, ακτιβιστών, υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μελών της διασποράς, μέσω ενός ευρέος φάσματος σωματικών μεθόδων, όπως στοχευμένες δολοφονίες, απαγωγές, βία, παρενόχληση και αναγκαστικές επιστροφές, εξαφανίσεις και απελάσεις, και στρατηγική κατάχρηση νομικών μέσων, συμπεριλαμβανομένης της κατάχρησης προξενικών υπηρεσιών, διαδικασιών έκδοσης ή κόκκινων σημάτων, και συλλήψεων, καθώς και μη σωματικών μεθόδων, όπως η ψηφιακή παρακολούθηση, ο εκφοβισμός, ο εκβιασμός και οι απειλές κατά των οικογενειών των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·

2. καταδικάζει κάθε μορφή διακρατικής καταστολής ως σοβαρή απειλή για το διεθνές δίκαιο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και ως παραβίαση της κυριαρχίας των κρατών υποδοχής μέσω τακτικών εξωτερικών παρεμβάσεων· τονίζει, στο πλαίσιο αυτό, την ανάγκη να υιοθετηθεί ένας ευρέως συμφωνημένος ορισμός της διακρατικής καταστολής και να ενταθεί η κοινή καταπολέμηση αυτού του φαινομένου μέσω ενός καθιερωμένου νομικού πλαισίου σε πολυμερές, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο·

3. εκφράζει σοβαρή ανησυχία για την κλιμάκωση της διακρατικής καταστολής· σημειώνει ότι ο αριθμός των περιστατικών διακρατικής καταστολής είναι πιθανότατα υποτιμημένος, καθώς η διακρατική

καταστολή συχνά διαπράττεται με συγκεκαλυμμένο τρόπο·

4. επισημαίνει ότι η κρατικά χρηματοδοτούμενη διακρατική καταστολή λαμβάνει ολοένα και πιο ύπουλες μορφές, όπως πρόκληση σωματικής βλάβης, βασανιστήρια, απέλαση, παρακολούθηση, πίεση με νομικά μέσα, εκστρατείες δυσφήμισης, ψηφιακές απειλές, βίαιες εξαφανίσεις και απαγωγές, καταναγκαστικό επαναπατρισμό, αιτήσεις έκδοσης, δέσμευση περιουσιακών στοιχείων, απειλές κατά μελών της οικογένειας και παράνομες εκτελέσεις·

5. επισημαίνει και καταδικάζει το γεγονός ότι ο πρώην αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Alejo Vidal-Quadras, υπήρξε θύμα διακρατικής καταστολής που διαπράχθηκε από το Ιράν μέσω τρομοκρατικής επίθεσης η οποία ενορχηστρώθηκε σε κράτος μέλος της ΕΕ·

6. καταδικάζει τα αυταρχικά καθεστώτα και άλλους δράστες, καθώς και τους αντιπροσώπους τους παγκοσμίως, επειδή καταφεύγουν όλο και περισσότερο στην ψηφιακή διακρατική καταστολή· σημειώνει το γεγονός ότι χρησιμοποιούν τεχνολογίες που βασίζονται στην ΤΝ, κατασκοπευτικό λογισμικό, παραβιάσεις ασφαλείας και κακόβουλη διαρροή προσωπικών δεδομένων προκειμένου να παρενοχλήσουν, να παρακολουθήσουν, να απαξιώσουν και να εκφοβίσουν υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στοχευόμενα άτομα· υπογραμμίζει ότι οι ψηφιακές μορφές διακρατικής καταστολής περιλαμβάνουν επίσης λογοκρισία με βάση το περιεχόμενο, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης αιτημάτων απόσυρσης, νομικών απειλών, πίεσης για τον έλεγχο του περιεχομένου και αποκλεισμού των μέσων ενημέρωσης που ανήκουν σε εξόριστους, με σκοπό την καταστολή ή την αφαίρεση πληροφοριών που επικρίνουν αυταρχικά καθεστώτα·

7. καταδικάζει τις τακτικές της ψηφιακής διακρατικής καταστολής με έμφυλη διάσταση, οι οποίες στοχεύουν δυσανάλογα τις γυναίκες υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διαμένουν εκτός των χωρών καταγωγής τους· εκφράζει τη βαθιά του ανησυχία για την αύξηση της σεξουαλικής κακοποίησης και των απειλών μέσω ψηφιακών τεχνολογιών, με στόχο την απαξίωση των γυναικών υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την αποθάρρυνσή τους από το να συνεχίσουν τις δράσεις τους·

8. καταδικάζει τους δράστες για την άσκηση νομικής και διπλωματικής πίεσης, μεταξύ άλλων μέσω κόκκινων σημάτων της Ιντερπόλ που εκδίδονται για πολιτικούς λόγους και της διεθνούς θεσμικής αρχιτεκτονικής για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, προκειμένου να ζητήσουν τη σύλληψη και την έκδοση εξορίστων υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στοχευμένων ατόμων· καταδικάζει, επιπλέον, την κατάχρηση του χαρακτηρισμού «τρομοκράτες», των ποινικών διώξεων ερήμην και άλλων μέτρων διοικητικής φύσης, όπως η ανάκληση ιθαγένειας, η μη χορήγηση

εγγράφων που σχετίζονται με τις θεωρήσεις, οι απαγορεύσεις ταξιδίου και εισόδου, καθώς και η άρνηση χορήγησης εγγράφων ταυτότητας και προξενικών ή τραπεζικών υπηρεσιών·

9. εκφράζει σοβαρές ανησυχίες σχετικά με τον ρόλο που διαδραματίζουν ορισμένα κράτη υποδοχής, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων κρατών μελών της ΕΕ, καθώς και μη κρατικοί φορείς, όπως πάροχοι ψηφιακών υπηρεσιών και άλλοι ενδιάμεσοι φορείς τεχνολογίας, ιδιωτικές εταιρείες κατασκοπευτικού λογισμικού, εργολάβοι ασφαλείας, ιδιωτικοί ερευνητές, εγκληματικές οργανώσεις και παράγοντες που ενεργούν αντ' αυτών, συμπεριλαμβανομένων των μελών της διασποράς, στη διευκόλυνση της διακρατικής καταστολής, μεταξύ άλλων μέσω της συνεργασίας μεταξύ των συνοριακών αρχών και των αρχών ασφαλείας των κρατών·

10. επισημαίνει, επιπλέον, ότι η διακρατική καταστολή ως άμεση απειλή για την κυριαρχία και την ασφάλεια των κρατών, συμπεριλαμβανομένων των κρατών μελών της ΕΕ, επιτρέπει σε ξένους κρατικούς παράγοντες να ασκούν εκφοβισμό, εξαναγκασμό και έλεγχο πέραν των συνόρων τους· υπενθυμίζει ότι, ενώ η εθνική ασφάλεια παραμένει αποκλειστική ευθύνη των κρατών μελών, η κλίμακα και ο διασυνοριακός χαρακτήρας των πρακτικών αυτών απαιτούν συντονισμένη αντίδραση σε επίπεδο ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων πρωτοβουλιών συνεργασίας μεταξύ των εθνικών αρχών, των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και των φορέων της κοινωνίας των πολιτών·

11. εκφράζει τη σοβαρή ανησυχία του για τη συρρίκνωση του χώρου της κοινωνίας των πολιτών και τη φίμωση εξορίστων, των οποίων η ελεύθερη έκφραση είναι καθοριστικής σημασίας για την τεκμηρίωση της κατάστασης όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα και των καταχρηστικών πρακτικών από αυταρχικά κράτη· υπενθυμίζει ότι η υπεράσπιση και η υποστήριξη ελεύθερων και δημοκρατικών κοινωνιών, μεταξύ άλλων στην άμεση γειτονία της ΕΕ, εξυπηρετούν τα ίδια τα στρατηγικά συμφέροντα της ΕΕ·

12. επισημαίνει τον διαρκή ψυχολογικό αντίκτυπο της διακρατικής καταστολής στην ψυχική υγεία και τη γενική ευημερία των θυμάτων και των οικογενειών τους, συμπεριλαμβανομένου του αισθήματος ασφάλειας, της ψυχολογικής ακεραιότητας, των κοινωνικών σχέσεων και της ικανότητάς τους να συνεχίσουν τις δημόσιες δραστηριότητες, γεγονός που, σε πολλές περιπτώσεις, οδηγεί σε μακροχρόνιες τραυματικές εμπειρίες, απομόνωση και αποκλεισμό· καταδικάζει απερίφραστα τα αντίποινα των δραστών κατά οικογενειών υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που ζουν στο εξωτερικό ως μέσο διακρατικής καταστολής· σημειώνει το ιδιαίτερα αποτρεπτικό αποτέλεσμα της διακρατικής καταστολής και μεταξύ της διασποράς και της κοινωνίας των πολιτών που ζουν στην εξορία·

13. τονίζει ότι είναι σημαντικό να αναγνωριστεί ότι η διακρατική καταστολή εις βάρος των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επηρεάζει δυσανάλογα τα άτομα με ευαλωτότητες που συνδέονται με τη φυλή, την εθνοτική καταγωγή, τη θρησκεία, το φύλο, τη σεξουαλικότητα, την αναπηρία ή την κοινωνικοοικονομική κατάσταση·

14. υπογραμμίζει ότι, σε ορισμένα μέρη του κόσμου, οι δημοσιογράφοι μπορούν να εκτεθούν σε διακρατικά πρότυπα καταστολής, με μακροχρόνιες επιπτώσεις στη σταδιοδρομία τους και στην προσωπική τους ασφάλεια·

Ενσωμάτωση της διακρατικής καταστολής στις πολιτικές της ΕΕ

15. καλεί την Επιτροπή, τα κράτη μέλη και την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) να θίγουν συστηματικά τη διακρατική καταστολή στο πλαίσιο των ρητρών περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις συμφωνίες της ΕΕ, κατά περίπτωση, και των διαλόγων για τα ανθρώπινα δικαιώματα με τρίτες χώρες και σε άλλα φόρουμ διμερούς και πολυμερούς συνεργασίας, όπως το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών·

16. παροτρύνει την ΕΥΕΔ να βοηθήσει τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τα στοχευόμενα άτομα, συμπεριλαμβανομένων των αντιφρονούντων, που είναι θύματα διακρατικής καταστολής σε τρίτες χώρες, μέσω ειδικών προγραμμάτων που θα τους επιτρέψουν να συνεχίσουν το έργο τους στην εξορία, παραμένοντας παράλληλα ασφαλείς από αντίποινα και επιθέσεις·

17. καλεί την Επιτροπή και την ΕΥΕΔ να συμπεριλάβουν τη διακρατική καταστολή στο σχέδιο δράσης της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία για μετά το 2027 και στις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ για τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ως μια εντεινόμενη απειλή κατά των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των στοχευμένων ατόμων, καθώς και να συμπεριλάβουν συγκεκριμένες διατάξεις για την προστασία και την ασφάλεια των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·

18. επιμένει στην επείγουσα ανάγκη να αντιμετωπιστούν, τόσο σε εθνικό όσο και σε ενωσιακό επίπεδο, τα κενά προστασίας που αντιμετωπίζουν οι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όταν γίνονται στόχοι διακρατικής καταστολής· ζητεί να τους παρασχεθεί ταχεία, ευέλικτη, προσβάσιμη και διαρκής στήριξη, συμπεριλαμβανομένης της στήριξης έκτακτης ανάγκης, της προσωρινής μετεγκατάστασης και των εργαλείων και της κατάρτισης που θα τους επιτρέψουν να προστατεύονται καλύτερα από κάθε είδους απειλές και παράνομη παρακολούθηση που

ενδέχεται να ισοδυναμούν με διακρατική καταστολή· τονίζει την ανάγκη για παροχή κατάρτισης σχετικά με την ψηφιακή ασφάλεια και την κυβερνοασφάλεια, νομικής συνδρομής και ψυχοκοινωνικής στήριξης στους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που πλήττονται από τη διακρατική καταστολή· θεωρεί υψίστης σημασίας οι πολιτικές και τα προγράμματα προστασίας να είναι επικεντρωμένα στα θύματα, ευαισθητοποιημένα ως προς τη διάσταση του φύλου, διατομεακά, χωρίς αποκλεισμούς και χωρίς διακρίσεις·

19. καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να σεβαστούν τις διεθνείς υποχρεώσεις τους και τονίζει ότι το δικαίωμα αίτησης ασύλου είναι θεμελιώδες για την προστασία των ατόμων που διατρέχουν κίνδυνο δίωξης βάσει της Σύμβασης της Γενεύης·

20. καλεί τα κράτη μέλη να αξιοποιήσουν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις εθνικές πολιτικές τους και τα διαθέσιμα περιθώρια ώστε να διαμορφώσουν μια πιο συνεκτική, συντονισμένη και προβλέψιμη πολιτική για άτομα που είναι στο στόχαστρο της διακρατικής καταστολής·

21. εκφράζει την ανησυχία του για τον ρόλο που διαδραματίζουν οι πρεσβείες των κρατών που εμπλέκονται σε διακρατική καταστολή· επισημαίνει τον αυξημένο κίνδυνο για τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που χρειάζονται προξενικές υπηρεσίες όταν αναγκάζονται να συνεργαστούν με τις πρεσβείες αυτές· καλεί τα κράτη μέλη να αυξήσουν την πίεση στις πρεσβείες χωρών που συνδέονται με τη διακρατική καταστολή οι οποίες φιλοξενούνται στην επικράτειά τους, και να μην χρησιμοποιούν τα διπλωματικά τους γραφεία για να συμμετάσχουν σε προσπάθειες φίμωσης των αντιφρονούντων στο εξωτερικό, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Βιέννης επί των προξενικών σχέσεων·

Ενίσχυση της συντονισμένης παρακολούθησης και της συλλογής δεδομένων

22. καλεί την ΕΥΕΔ και τα κράτη μέλη, σε συνεργασία με τα αρμόδια θεσμικά όργανα, όπως η Ευρωπόλ, να συντονίσουν τις προσπάθειες και να θεσπίσουν προσβάσιμους μηχανισμούς πληροφοριών, δεδομένων, εντοπισμού και αναφοράς, προκειμένου να βελτιωθεί η τεκμηρίωση των περιστατικών διακρατικής καταστολής στην επικράτειά τους και να διευκολύνουν μια ταχεία αντίδραση και διερεύνηση, όπου είναι απαραίτητο· καλεί την ΕΥΕΔ να ενισχύσει το δίκτυο σημείων επαφής για στοχοποιημένους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και άτομα στις αντιπροσωπείες της ΕΕ, τα οποία είναι επιφορτισμένα με την αναφορά υποθέσεων στις αρχές της σχετικής πρωτεύουσας· πιστεύει ότι τέτοιου είδους μηχανισμοί θα πρέπει να είναι προσβάσιμοι στην κοινωνία των πολιτών, επιτρέποντας τη δέουσα καταχώριση των παρατηρήσεών της·

23. καλεί την Επιτροπή να θεσπίσει έναν κεντρικό μηχανισμό χαρτογράφησης για τον εντοπισμό, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση περιστατικών και την κοινοποίηση ειδοποιήσεων διακρατικής καταστολής κατά υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που βρίσκονται στην ΕΕ, ο οποίος θα συμβάλει στον εντοπισμό κενών στην πολιτική της ΕΕ, στη διατύπωση κατάλληλων στρατηγικών απαντήσεων και στην στήριξη μιας συντονισμένης δράσης μεταξύ των κρατών μελών·

24. καλεί τα κράτη μέλη να κωδικοποιήσουν τη διακρατική καταστολή στην εθνική νομοθεσία τους, προκειμένου να υποστηρίξουν τα κυβερνητικά όργανα στον εντοπισμό και την πρόληψη της διακρατικής καταστολής· καλεί τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν εθνικά σημεία επαφής εντός των κυβερνήσεών τους για τα δυνητικά και πραγματικά θύματα διακρατικής καταστολής και να παράσχουν μια εργαλειοθήκη που θα εξηγεί τον τρόπο καταγγελίας περιστατικών·

25. καλεί τα κράτη μέλη, την Ευρωπόλ και τον Οργανισμό της ΕΕ για την Κατάρτιση στον τομέα της Επιβολής του Νόμου (CEPOL), να παράσχουν κατάρτιση για την ευαισθητοποίηση, τις στρατηγικές αντιμετώπισης και τα ειδικά πρωτόκολλα εκτίμησης των κινδύνων όσον αφορά τη διακρατική καταστολή στις αρμόδιες κυβερνητικές υπηρεσίες, στους εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών και στο προσωπικό τους, ιδίως στους υπαλλήλους στους τομείς της κυβερνοασφάλειας, της επιβολής του νόμου και της μετανάστευσης, καθώς και στο προσωπικό που είναι επιφορτισμένο με τη διεκπεραίωση των αιτήσεων θεώρησης και την επανεξέταση των αιτήσεων έκδοσης και άλλες μορφές νομικής συνεργασίας με τρίτες χώρες, με έμφαση στην ψηφιακή επιτήρηση, τους κινδύνους αντιποίνων και την κατάχρηση των νομικών μηχανισμών·

Αντιμετώπιση των κινδύνων που ενέχουν οι ψηφιακές τεχνολογίες ως παράγοντες που διευκολύνουν τη διακρατική καταστολή

26. καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να αναγνωρίσουν, να αποτρέψουν και να αντιμετωπίσουν τις ψηφιακές μορφές διακρατικής καταστολής, συμπεριλαμβανομένων των εκστρατειών παραπληροφόρησης που στοχεύουν υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και να διασφαλίσουν ότι οι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων προστατεύονται από τη διαδικτυακή παρενόχληση, τον εκφοβισμό και τη λογοκρισία, ανεξάρτητα από την προέλευση του παρόχου υπηρεσιών, τον τόπο στον οποίο βρίσκονται οι ψηφιακές υποδομές ή τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται· καλεί τα κράτη μέλη της ΕΕ να ποινικοποιήσουν τις δραστηριότητες των αλλοδαπών υπηρεσιών πληροφοριών που στοχεύουν εξόριστους αντιφρονούντες ως μορφή ψηφιακής διακρατικής καταστολής·

27. ζητεί από τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν αυστηρή εποπτεία των

αγορών και των πράξεων κατασκοπευτικού λογισμικού και παρακολούθησης, μεταξύ άλλων με την εφαρμογή υποχρεωτικής δέουσας επιμέλειας για τα ανθρώπινα δικαιώματα και του κανονισμού της ΕΕ για τα είδη διπλής χρήσης[4] για όλους τους εξαγωγείς τεχνολογίας που εδρεύουν στην ΕΕ, και να καταργήσουν τις άδειες εξαγωγής κατασκοπευτικού λογισμικού σε χώρες με τεκμηριωμένες πράξεις διακρατικής καταστολής και παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όταν υπάρχει προβλέψιμος κίνδυνος ότι τα εργαλεία αυτά θα χρησιμοποιηθούν για να φιμώσουν ή να τιμωρήσουν υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή αντιφρονούντες· υπενθυμίζει τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής του 2024 σχετικά με την εξαγωγή ειδών κυβερνοεπιτήρησης, οι οποίες αποσκοπούν στην ευαισθητοποίηση σχετικά με τους κινδύνους που συνδέονται με την κατάχρηση των τεχνολογιών κυβερνοεπιτήρησης και στην παροχή στους εξαγωγείς πρακτικών εργαλείων για την αξιολόγηση της κατάστασης όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα·

28. καλεί τα κράτη μέλη να θεσπίσουν εύκολα προσβάσιμους και ασφαλείς μηχανισμούς αναφοράς, σχεδιασμένους να σέβονται και να προστατεύουν την ιδιωτική ζωή των χρηστών, ώστε να μπορούν οι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που ζουν στην εξορία ή σε κοινότητες της διασποράς να εγείρουν ανησυχίες σχετικά με την ψηφιακή διακρατική καταστολή στις αρμόδιες κυβερνητικές υπηρεσίες· τονίζει την ανάγκη να αναγνωριστεί η συγκεκριμένη πρόκληση της ψηφιακής διακρατικής καταστολής με βάση το φύλο και οι ιδιαίτερες συνέπειες αυτού του είδους καταστολής για τις γυναίκες που υπερασπίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα·

29. καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να διασφαλίσουν ότι οι ιδιωτικοί φορείς, ιδίως στον τομέα της τεχνολογίας, λογοδοτούν για τον ρόλο τους σε περιπτώσεις όπου διευκολύνουν την ψηφιακή διακρατική καταστολή· ζητεί επίσης τη δημοσίευση εκθέσεων διαφάνειας και τη θέσπιση αποτελεσματικών μηχανισμών καταγγελιών που θα είναι προσβάσιμοι στους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και σε άλλα άτομα που διατρέχουν κίνδυνο·

Διασφάλιση της λογοδοσίας και επιβολή κυρώσεων

30. καλεί την ΕΕ να καταστήσει τα κράτη και τα καθεστώτα που διαπράττουν διακρατική καταστολή υπόλογα για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δυνάμει του Διεθνούς Συμφώνου για τα

---

4 Κανονισμός (ΕΕ) 2021/821 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2021, για τη θέσπιση ενωσιακού συστήματος ελέγχου των εξαγωγών, της μεσιτείας, της τεχνικής βοήθειας, της διαμετακόμισης και της μεταφοράς ειδών διπλής χρήσης (ΕΕ L 206 της 11.6.2021, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, της Σύμβασης κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας και της Σύμβασης για το καθεστώς των προσφύγων και να εξετάσει το ενδεχόμενο επιβολής στοχευμένων κυρώσεων στα εν λόγω κράτη και στους δράστες διακρατικής καταστολής σε βάρος υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· παροτρύνει την ΕΕ να στηρίξει τα θύματα της διακρατικής καταστολής στην αναζήτηση έννομης προστασίας μέσω στρατηγικών αγωγών ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου·

31. καταγγέλλει το γεγονός ότι η διακρατική καταστολή λαμβάνει επίσης χώρα σε έδαφος κράτους μέλους της ΕΕ και, σε ορισμένες περιπτώσεις, με τη συνέργεια των κρατών μελών στη διακρατική καταστολή· σημειώνει ότι η διακρατική καταστολή καθίσταται επίσης δυνατή μέσω της συνεργασίας μεταξύ κυβερνήσεων·

32. τονίζει ότι η ΕΕ και τα κράτη μέλη της πρέπει να προασπιστούν τη δέουσα επιμέλεια για τα ανθρώπινα δικαιώματα στις δεσμεύσεις τους με κυβερνήσεις που είναι γνωστό ότι συμμετέχουν ή καθιστούν δυνατή τη διακρατική καταστολή εις βάρος υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·

33. καλεί την ΕΕ να αυξήσει τη χρηματοδότηση για τον μηχανισμό ProtectDefenders.eu, να διευρύνει την εντολή του ώστε να συμπεριλάβει τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διατρέχουν κίνδυνο να υποστούν διακρατική καταστολή εντός της ΕΕ και να αυξήσει τη χρηματοδότηση για οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών οι οποίες δραστηριοποιούνται στην προστασία των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των ατόμων που διατρέχουν κίνδυνο·

34. καλεί την Επιτροπή να ενεργήσει προορατικά και να συνεργαστεί περαιτέρω με την Ιντερπόλ και τα Ηνωμένα Έθνη, μεταξύ άλλων με την ανάπτυξη ενός κοινού πλαισίου ασφαλείας για τη διακρατική καταστολή, ώστε να τεθεί τέρμα στην καταχρηστική και βασιζόμενη σε πολιτικά κίνητρα προσφυγή σε κόκκινα σήματα, μπλε σήματα, διαβιβάσεις πληροφοριών και αιτήσεις έκδοσης· ζητεί η εντολή της Ευρωπόλ να συμπεριλάβει τη διακρατική καταστολή και να αξιολογούνται σχετικά περιστατικά και τα σήματα της Ιντερπόλ που έχουν στόχο υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και άλλα άτομα· καλεί τα κράτη μέλη να επιδεικνύουν τη μέγιστη δυνατή προσοχή όταν εξετάζουν αιτήματα σύλληψης και έκδοσης από καθεστώτα που στο παρελθόν έχουν καταχραστεί κόκκινα σήματα·

35. καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να χρησιμοποιήσουν όλα τα διαθέσιμα εργαλεία για την προστασία των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στοχευόμενων ατόμων και την ενίσχυση της εθνικής κυριαρχίας και των δημοκρατικών αξιών,

μεταξύ άλλων κυρώσεις βάσει του παγκόσμιου καθεστώτος κυρώσεων της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα (EU GHRSR/πράξη Magnitsky της ΕΕ), απαγορεύσεις χορήγησης θεωρήσεων και απέλαση διπλωματών που είναι γνωστό ότι έχουν εμπλακεί σε πράξεις διακρατικής καταστολής· παροτρύνει την Αντιπρόεδρο της Επιτροπής/Ύπατη Εκπρόσωπο της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας και τα κράτη μέλη να συμπεριλάβουν τη διακρατική καταστολή ως κατηγορία που υπόκειται σε κυρώσεις στο πλαίσιο του GHRSR της ΕΕ και να καταγράφουν τα άτομα που διαπιστώνεται ότι είναι δράστες διακρατικής καταστολής· προειδοποιεί ότι η αδυναμία πρόληψης και αντιμετώπισης της διακρατικής καταστολής ενέχει τον κίνδυνο υπονόμευσης της αξιοπιστίας της ΕΕ ως ασφαλούς καταφυγίου για όσους προσπαθούν να διαφύγουν από τις διώξεις και να υπερασπιστούν τα ανθρώπινα δικαιώματα·

36. καλεί την ΕΕ, τα κράτη μέλη της, την Επιτροπή και την ΕΥΕΔ να κινητοποιήσουν και να συντονίσουν όλα τα μέσα τους για την αντιμετώπιση της διακρατικής καταστολής, και να εντείνουν τις διπλωματικές σχέσεις, μεταξύ άλλων μέσω των αντιπροσωπειών της ΕΕ, για την πρόληψη και την αποτροπή των τακτικών διακρατικής καταστολής από τρίτες χώρες, και να επισημαίνουν τα περιστατικά αυτά με δημόσιες δηλώσεις, αυξάνοντας έτσι την ευαισθητοποίηση του κοινού· ζητεί ενισχυμένο συντονισμό με χώρες εταίρους που συμμερίζονται τις ίδιες απόψεις, στο πλαίσιο της G7 και άλλων σχετικών διεθνών φόρουμ·

°

° °

37. αναθέτει στην Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.